

ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU
- primljeno -
neposredno - poštom

13 -04- 2021

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

obično-preporučeno na pošti _____
dana _____ R _____
u primj. _____ sa _____ priloga
pristojbe _____ kuna

Broj: I Kž 88/2021-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ileana Vinja kao predsjednice vijeća te Ranka Marijana i Melite Božičević-Grbić kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Maje Ivanović Stilinović kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv osuđ. Miodraga Bandura, zbog kaznenog djela iz čl. 246. st. 2. u vezi sa st. 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11. i 144/12. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi osuđ. Miodraga Bandura, podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Splitu od 11. prosinca 2020. broj Kv I-52/2020. (K-58/2013.), u sjednici održanoj 25. ožujka 2021.,

presudio je:

Prihvća se žalba osuđ. Miodraga Bandura, preinačuje se prvostupanjska presuda na način da se postupak za opoziv uvjetne osude obustavlja.

Obrazloženje

Pobijanom presudom, na temelju čl. 564. st. 4. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje: ZKP/08.), osuđ. Miodragu Banduru je određen novi rok za ispunjenje posebne obveze, izrečene pravomoćnom presudom, koju čine presuda Županijskog suda u Splitu od 24. veljače 2015. broj K-58/2013. i presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 7. studenog 2018. broj I Kž-413/2015.

Protiv ove presude žalbu je podnio osuđenik, osobno, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, zbog povrede kaznenog zakona, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog "... odluke o produljenju roka za ispunjenje posebne obveze ...". Predlaže pobijanu presudu ukinuti i donijeti rješenje kojim se obustavlja postupak opoziva uvjetne osude, odnosno pobijanu presudu ukinuti i predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Spis je, sukladno čl. 474. st. 1. ZKP/08., prije dostave sucu izvjestitelju bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba je osnovana.

U pravu je žalitelj kada tvrdi da je postupak opoziva uvjetne osude trebalo obustaviti, zbog proteka šest mjeseci od isteka roka određenog za izvršavanje obveza iz čl. 62. KZ/11.

Pravomoćnom presudom, koju čine presuda Županijskog suda u Splitu od 24. veljače 2015. broj K-58/2013. i presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 7. studenog 2018. broj I Kž-413/2015., Miodrag Bándur je proglašen krivim zbog kaznenog djela iz čl. 246. st. 2. KZ/11. i osuđen ne kaznu zatvora u trajanju jedne godine i šest mjeseci. Primjenom čl. 56. KZ/11. izrečena je uvjetna osuda i određeno da se izrečena kazna neće izvršiti ako u roku tri godine ne počini novo kazneno djelo, te ako u roku jedne godine i šest mjeseci, sukladno čl. 56. st. 4. u vezi s čl. 62. st. 1. toč. 1. KZ/11., ispuni posebnu obvezu popravljjanja štete počinjene kaznenim djelom u iznosu 758.291,99 kuna.

Navedena presuda je postala pravomoćna 7. studenog 2018., pa je rok za izvršenje posebne obveze od jedne godine i šest mjeseci istekao 7. svibnja 2020., kada je počeo teći rok za opoziv uvjetne osude.

U postupku za opoziv uvjetne osude, prilikom razmatranja ima li osnove za opoziv, sud je dužan primijeniti isti onaj zakon prema kojem je donijeta presuda kojom je izrečena uvjetna osuda.

Izloženo pravno stajalište već je izraženo u ranijoj odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske (presuda od 13. lipnja 2018. broj III Kr-34/2018.). U ovom predmetu nema razloga odstupiti od tog stajališta.

Imajući u vidu izloženo, postupak za opoziv uvjetne osude trebao je biti proveden u razdoblju od 7. svibnja 2020. do 7. studenog 2020., te je u istom razdoblju bilo moguće odrediti novi rok za udovoljenje obvezi prema čl. 564. st. 4. ZKP/08.

Međutim, državni odvjetnik je prijedlog za opoziv uvjetne osude podnio tek 2. listopada 2020., a zakonom propisani rok za opoziv uvjetne osude, zbog neizvršenja posebne obveze iz čl. 62. KZ/11., istekao je 7. studenog 2020., dakle i prije održavanja sjednice izvanraspravnog vijeća, na kojoj je donesena pobijana presuda.

Prvostupanjski sud je pobijanom presudom odredio novi rok za udovoljenje obvezi, ali nije vodio računa da je presuda, kojom je izrečena uvjetna osuda, donesena prema odredbama Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11. i 144/12.), prema kojem je rok za opoziv uvjetne osude, sukladno čl. 58. st. 8. KZ/11., bio šest mjeseci.

Zato uvjetna osuda izrečena osuđ. Miodragu Banduru, sukladno čl. 58. st. 8. KZ/11., nije mogla biti opozvana, a time niti produljen rok za ispunjenje posebne obveze, nakon što je proteklo šest mjeseci od isteka roka određenog za izvršavanje obveza iz čl. 62. tog Zakona.

Stoga je trebalo odlučiti kao u izreci.

Zagreb, 25. ožujka 2021.

Predsjednica vijeća:
Ileana Vinja, v. r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

